

Bilag 2.

København, den 4. december 1951.

Ministeriet for handel, industri og søfart, Slotsholmsgade 10, K.

Angående eksport-kreditter ydet imod statens garanti.

Det har, navnlig i den senere tid, vist sig, at de vilkår, som staten opstiller for overtagelsen af garantier for eksport-kreditter, optaget hos lånsøgenes bankforbindelser, ofte forudsætter en kontrol fra bankernes side, som det er vanskeligt eller umuligt for disse at påtage sig.

For hver af undertegnede banker har der eksempelvis foreligget garantitilsagn fra statens side, hvori en bestemmelse af omtrent følgende indhold forefindes:

„Når selskabet over for N. N. bank dokumenterer, at de er i besiddelse af bindende eksportordrer med tilhørende licenser, kan selskabet inden for det ovenfor nævnte maksimum af x kroner under statens garanti låne y pct. af eksportordrernes pålydende. De belånte eksportordrer må samtidig deponeres i banken til incasso som sikkerhed for handelsministeriet.“

Overfor denne bestemmelse har undertegnede banker i tilfælde, der er forekommet i praksis, hver især og uafhængigt af hinanden indtaget det standpunkt, at vi ikke kunne påtage os en vurdering af, om de indleverede dokumenter virkelig opfyldte ministeriets betingelser, hvorfor kreditterne i de nævnte tilfælde ikke kunne ydes mod statsgaranti i den foreliggende form.

Vi må holde på, at de krav, der i forbindelse med statens overtagelse af eksportgarantier måtte stilles om kontrol fra de finansierende bankers side, må være så enkle og klare, at de let og med sikkerhed kan opfyldes af bankerne. Bankerne kan ikke yde eksport-kreditter mod statsgaranti, når statens garantier for disse er formuleret således, at de forudsætter et skøn fra den finansierende banks side, som banken ikke kan udøve. Hertil kommer, at de statsgaranterede eksport-kreditter ofte langt overstiger, hvad der efter bankmæssige synspunkter normalt ville kunne bevilges på basis af de pågældende eksportørers egenkapital og øvrige forhold. Allerede af denne grund må bankerne lægge vægt på, at statens garantierklæringer er klare og ikke behæftede med betingelser af den omtalte art.

Vi henstiller til ministeriet at have dette for øje, når garantierne overfor bankerne formuleres. Mener ministeriet i det enkelte tilfælde at måtte stille særlige betingelser for at overtage garantierne, må vi henstille, at opfyldelsen af disse betingelser kontrolleres af ministeriet selv, og at ministeriet om fornødent betinger udbetalingerne på de garanterede lån af ministeriets samtykke, efter at ministeriet har forvisset sig om, at betingelserne er til stede.

Vi vil sætte pris på at høre ministeriets udtalelser. Det er en selvfølge, at vi, om ønskes, er rede til en mundtlig drøftelse.

Vi benytter den herved givne lejlighed til at gøre opmærksom på, at spørgsmålet om ydelsen af eksport-kreditter mod statens garanti — uanset at sådanne kreditter er